

mistä talousarvioon ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kuljetusastioiden hankkimista varten; että elintarvikekeskuksen lautakuntaa kehoitettaisiin, mikäli mahdollista, järjestämään kouluateriointi kausiluontoiseksi ja vaihtelevaksi soveltaan komitean ehdottaman kaksiviikkoisen ruokajärjestelmän periaatteita; että elintarvikekeskuksen lautakunta velvoitettaisiin tarkkailemaan ja ohjaamaan kouluruokailun toimeenpanoa ja tekemään tätä koskevia tarpeelliseksi harkitsemaan esityksiä; että yleisten töiden lautakuntaa kehoitettaisiin uusia kouluja suunnitellessaan sekä vanhojen koulujen korjauttamista harkitessaan kiinnittämään erityistä huomiota komitean ehdotamiin ruokailujärjestelyihin; että suomenkielisten ja ruotsinkielisten kansakoulujen johtokuntia kehoitettaisiin kiinnittämään entistä suurempaa huomiota ruoan käsittelyyn ja jakelun tarkkailuun samoin kuin ruokailuastiaston puhtauteen ja tekemään esityksiä tarpeellisten ruokailuastiastojen hankkimiseksi sekä että kouluruoan toimittamisen ehdoksi oppikouluille asetettaisiin, että koulut ruoan säilytykseen, käsittelyyn ja jakeluun näiden alistuvat samoihin vaatimuksiin kuin kansakouluille asetettaisiin (7.3. 161 §; khn mtö n:o 3).

Määrärahat. Elintarvikekeskuksen v:n 1950 talousarvion erinäisiä määrärahoja sallittiin ylittää yhteensä 2 369 787 mk (14.2. 141 § ja 7.3. 190 §).

Elintarvikekeskuksen lautakunta oikeutettiin ylittämään eräitä kertomusvuoden määrärahoja yhteensä 4 milj. mk (19.12. 853 §).

14. Teknillisiä laitoksia koskevat asiat

Vesijohtolaitos

Vesijohtolaitoksen taksan korottaminen. Kaupunginvaltuusto päätti, että huhtikuun 29 p:nä 1936 vahvistetun vesijohtolaitoksen taksan mukaan lasketut maksut korotettaisiin noin 550 %. Korotettua taksaa päätettiin soveltaa veden osalta siihen kulutukseen, joka alkaisi kertomusvuoden viimeisen neljänneksen mittarien lukemisen jälkeen ja muiden maksujen osalta tammikuun 1 p:stä 1952. Päätös vesijohtolaitoksen taksan korottamisesta päätettiin alistaa sosiaaliministeriön hintaosaston hyväksyttäväksi (26.9. 617 §; ks. v:n 1952 Kunn.as.kok.).

Vesijohtolaitoksen viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto päätti perustaa vesijohtolaitokseen 45. palkkaluokkaan ja III kielitaitoluokkaan kuuluvan suunniteluinsinöörin viran tammikuun 1 p:stä 1952 alkaen (29.8. 519 §).

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa vesijohtolaitoksen 23. palkkaluokkaan kuuluvan kassanhoitajan virkanimikkeen toimistoapulaiseksi joulukuun 1 p:stä lähtien (14.11. 727 §).

Vesijohtolaitoksen määrärahat. Kaupunginvaltuusto päätti myöntää tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokan käyttövaroistaan 7 milj. mk:n lisämäärärahan vesijohtolaitoksen käytettäväksi uuden päävesijohdon rakentamista varten Annankatuun Kansakoulukadun ja Uudenmaankadun välille sekä syöttöjohdon rakentamiseksi Ratakatuun, Yrjönkatuun ja Punanotkonkatuun Annankadun ja Kasarminkadun välille (30.5. 378 §).

Kaupunginvaltuusto päätti myöntää tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokan käyttövaroistaan vesijohtolaitoksen käytettäväksi 4 milj. mk:n suuruisen lisämäärärahan Kallion kaupunginosan päävesijohdon rakennustyön loppuunsaattamiseksi (30.5. 379 §).

Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa teollisuuslaitosten lautakunnan Paciuksenkadussa olevan Munkkiniemen syöttöjohdon uusimista varten käyttämään 7.9 milj. mk tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokan uusien vesijohtojen tilillä olevasta siirtomäärärahasta (31.1. 68 §).

Vesijohtolaitoksen eräitä v:n 1950 talousarvion tileillä olevia määrärahoja sallittiin ylittää yhteensä 11 576 090 mk (14.2. 141 §).

Kaasulaitos

Kaasulaitoksen tariffien korottaminen. Kaupunginvaltuuston päätettyä korottaa kaasun myyntitariffin joulukuun 7 p:nä 1950 vahvasti sosiaaliministeriön

hintaosasto valtuuston päätöksen joulukuun 19 p:nä 1950 (31.1. 35 §).

Kaasu- ja sähkölaitoksen luottovakuutuksen järjestäminen. V:sta 1932 lähtien oif ollut käytännössä sellainen vakuutusjärjestelmä, että kaasun ja sähkön tilaajilta heidän ryhtyessään käyttämään ko. hyödykkeitä kannettiin yhden rahastuskauden arvioitua kulutusta vastaava etumaksu sekä seuraavilta rahastuskausilta edellisen rahastuskauden kulutukseen perustuvan laskun suurvinen etumaksu sekä että tämä etumaksu tilaajain vapaan valinnan perusteella saatiin vaihtaa ao. laitoksen hyväksymään luottovakuutukseen kaasu- ja sähkömaksujen suorittamisesta. Revisiotoimisto oli todennut, että vakuutusyhtiö Pohjola, missä vakuuttaminen oli tapahtunut, oli perinyt vv. 1938-1949 luottovakuutustuloja yhteensä noin 12,5 milj. mk. Kun sen maksamat korvaukset ym. kulu oli vähennetty, jäi yhtiön nettovoitoksi yli 8 milj. mk. Kuluttajat olivat siis joutuneet suorittamaan miljoonia markkoja vakuutusmaksuina kaasu- ja sähkölaitoksen saatavien turvaamiseksi. V:sta 1949 lähtien kaasu ja sähkö yhdistettiin samaan vakuutukseen. Laitosten saatavat eivät vakuutuksesta huolimatta ole olleet turvattuja, koska vakuutussummia ei ollut korotettu kohonneita tariffeja vastaavalle tasolle. Näin ollen olivat laitokset joutuneet kärsimään tappioita, jotka mm. vuonna 1949 nousivat lähes 300 000 mkaan. Ennen järjestelmän jatkamisesta tai lopettamisesta ja sen mahdollisesta korvaamisesta jollakin muulla, paremmin tarkoitustaan vastaavalla tavalla käytiin neuvotteluja kaupungin ja vakuutusyhtiö Pohjolan edustajien kesken sekä pyydettiin tehtyjen tarjousten johdosta lausunnot ao. laitoksilta, teollisuuslaitosten lautakunnalta ja revisiotoimistolta. Toisaalta oltiin sillä kannalla, että luottovakuutussopimus vakuutusyhtiö Pohjolan kanssa olisi uudistettava, koska ko. yhtiö oli lupautunut korottamaan ilman lisämaksuja vakuutuksia revisiotoimiston ehdotuksen mukaisesti. Toisaalta kuitenkin oltiin sitä mieltä, mm. teollisuuslaitosten lautakunnan vähemmistö, että koko vakuutusjärjestelmästä oli hyötynyt vain edellä mainittu vakuutusyhtiö, mistä syystä ko. sopimus ehdotettiin kokonaan purettavaksi. Tähän kantaan yhtyen kaupunginhallitus ehdottikin ja valtuusto sen mukaisesti päätti, että vakuutusyhtiö Pohjolan kanssa tehtyä, joulukuun 31 p:nä 1950 päättyväksi irtisanottua sopimusta ei enää jatkettaisi, kuitenkin siten, että jo maksetut vakuutukset jäisivät voimaan; ettei etumaksuja enää kuluttajilta kannettaisi, mutta että kaasu- ja sähkölaitos oikeutettaisiin vaatimaan takuu niiltä kuluttajilta, joilta ne katsovat sen tarpeelliseksi sekä että tämän jälkeen kaasu- ja sähkölaitokselle maksamattomista laskuista aiheutuvat tappiot sisällytettäisiin kaasun ja sähkön hintaan (31.1. 69 §).

Kaasulaitoksen viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto päätti siirtää kaasulaitoksen 18. palkkaluokkaan kuuluvan toimistoapulaisen viran, jota hoiti toimitoapulainen I. Riihinen, 20. palkkaluokkaan maaliskuun 1 p:stä (7.3. 176 §).

Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa kaasulaitoksen putkenasentajat L. Hantusen ja H. Mattilan, putkenasentajan apulaisen P. Peitsin ja hitsaaja A. Perämäan siirtymään Simon-Carves Ltd- nimisen toiminimen palvelukseen maaliskuun 1 p:stä huhtikuun 30 p:ään työsuhteen kaasulaitokseen katkeamatta ja säilyttäen sosiaaliset etunsa sillä ehdolla, etteivät mainitun toiminimen ko. työntekijöille myöntämät palkkaedut tule vaikuttamaan asianomaisten eläkeym. sosiaalisiiin etuihin, sekä että mikäli kaupungin työntekijäin palkoissa tapahtuu muutoksia, nämä muutokset otetaan huomioon ko. työntekijäin sosiaalisissa eduissa sekä että ko. työntekijät eivät tule saamaan vuosilomaetuja kaksinkertaisesti (11.4. 247 §).

Määrärahat. Kaasulaitoksen v:n 1950 erinäisiä määrärahoja sallittiin ylittää yhteensä 21 413 487 mk (14.2. 141 §).

Kaupunginvaltuusto päätti siirtää v:n 1950 talousarvion tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokan tilille Kaasulaitoksen portinvartijan- ja vaakahuonerakennuksen laajentaminen varatun määrärahan jäännöksen 771 401 mk kertomusvuonna käytettäväksi (14.2. 138 §).

Kaupunginhallitus oikeutettiin ylittämään kertomusvuoden talousarvion tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokan Kaasulaitos kuuluvia käyttövarojaan enintään 2 945 000 mk uuden kaasujohdon asentamiseksi Hämeentiehen Kustaa Vaasantien ja Japaninkadun väliselle osalle (26.9. 636 §).

Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa teollisuuslaitosten lautakunnan ylittämään kertomusvuoden talousarvion tuloa tuottavien pääomamenojen pääluokan kaasulaitoksen ja sähkölaitoksen rakennusten tileillä olevia määrärahoja enintään 9 milj. mk kumppaakin, kaasu- ja sähkölaitoksen ns. päivystäjien asuinrakennuksen kustannusten suorittamiseksi (19.12. 852 §).

S ä h k ö l a i t o s

Sähkön myyntitariffin korottaminen. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä teollisuuslaitosten lautakunnan ehdotuksen sähkölaitoksen uusiksi yleisiksi myyntitariffeiksi sovellettaviksi lähinnä ennen tai jälkeen tammikuun 1 p:n 1952 tapahtuvaa mittarinlukua. Edelleen valtuusto päätti kehottaa sähkölaitosta mahdollisuuksiensa mukaan taloustariffin kiinteiden maksujen määrittelyssä siirtymään välittömän tariffiyksikköperusteen käyttöön sellaisena, kuin se on määritelty v:n 1949 tariffikomitean mietinnössä. Päätös alistettiin sosiaaliministeriön hintaosaston vahvistettavaksi (14.11. 732 §; ks. v:n 1952 Kunn.as.kok.).

Myyntitariffin korotuksen vahvistaminen. Sosiaaliministeriön hintaosasto oli joulukuun 19 p:nä 1950 vahvistanut valtuuston joulukuun 7 p:nä 1950 päättämän sähkön myyntitariffin korotuksen (31.1. 35 §).

Luottovakuutuksen järjestäminen. Ks. kaasulaitoksen kertomuksen vastaavaa kohtaa.

Sähkölaitoksen viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto päätti perustaa sähkölaitokseen tammikuun alusta 1952 lähtien kaksi 40.palkkaluokkaan ja V kielitaitoluokkaan kuuluvaa suunnitteluinsinööriin virkaa (10.10. 657 §).

Kaupunginvaltuusto päätti perustaa sähkölaitokseen tammikuun 1 p:stä 1952 lähtien seuraavat uudet virat: yhden 35.palkkaluokkaan ja V kielitaitoluokkaan kuuluvan apulaismuuntamomestarin viran, yhden 35.palkkaluokkaan ja V kielitaitoluokkaan kuuluvan apulaismittarimestarin viran sekä kaksi 23.palkkaluokkaan ja V kielitaitoluokkaan kuuluvaa erikoismittarinlukijan virkaa. Edelleen valtuusto päätti lakkauttaa kaksi 23.palkkaluokkaan kuuluvaa rahastajan virkaa tammikuun 1 p:stä 1952 alkaen (12.9. 579 §).

Voimajohdon rakentaminen. Kaupunginvaltuusto päätti oikeuttaa sähkölaitoksen ryhtymään tarvittaviin toimenpiteisiin 110 kV:n johdon rakentamiseksi Imatran voima oy:n Tammiston muuntoasemalta sähkölaitoksen Pitäjämäen muuntoasemalla siten, että johto osuudella Tammisto-Tuomarinkylän kartano-Malmin kartanon pellot rakennettaisiin yhteisille pylväille Imatran voima oy:n 110 kV:n johtojen kanssa sekä oikeuttaa sähkölaitoksen tekemään Imatran voima oy:n kanssa sopimuksen johdon suunnittelu- ja pylväskustannusten jakamisesta (4.7. 481 §).

Tontin varaaminen sähkölaitoksen asentajainkeskusta varten. Valtuusto päätti peruuttaa helmikuun 10 p:nä 1937 tekemänsä päätöksen siltä osalta, joka koski asemakaavaehdotuksessa n:o 216 a merkityn korttelin Malminrinteen puoleisen osan varaamista sähkölaitoksen asentajainkeskusta varten. Edelleen valtuusto päätti varata sähkölaitoksen asentajainkeskusta varten asemakaavaosaston laatimaan piirustukseen n:o 3 207 A merkityn noin 12 500 m²:n suuruisen alueen Hämeentien ja Viikinkadun välistä Arabian tehdasalueen pohjoispuolelta (19.12. 833 §).

Määrärahat. Sähkölaitoksen v:n 1950 talousarvion erinäisiä määrärahoja sallittiin ylittää yhteensä 45 072 654 mk (14.2. 141 § ja 7.3. 190 §).

Sähkölaitoksen rakennuksia varten varattujen määrärahojen ylittäminen. Ks. edellä Kaasulaitos s.

15. Muut asiat

Kaupungin vaakunalipun ja vaakunan käyttö. Vtn Schybergsonin v. 1950 tekemän, vaakunalipun käyttöä koskevan aloitteen johdosta kaupunginvaltuusto päätti, että 1) kaupungin vaakunan selitys hyväksyttäisiin näin kuuluvana: "Sini-ssä kentässä kultainen vene uimassa hopeisella, aaltokoroisella tyviöllä; veneen yläpuolella saatteena kultakruunu;" 2) että kaupungin vaakunankuva hyväksyttäisiin arkkitehti A.W. Ranckenin piirroksen mukaisena, kuitenkin siten, että kaupunginhallituksella olisi oikeus tehdä siihen mahdollisia pienenhöjä korjauksia ja muutoksia; 3) että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin anomaan sisäasiainministeriöltä vahvistusta edellä 1) ja 2) kohtien mukaisesti hyväksytyille kaupungin vaakunalle sekä 4) että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin laadittamaan ehdotukset keulalipuksi, vaakunalipuksi ja vaakunaviiriksi kuin myös että kaupunginhallitus oikeutettaisiin hyväksymään sanotut ehdotukset (25.4. 275 §, khn mtö n:o 11).